

Консультація на тему:
“Розвиток навичок соціалізації дошкільників”

Умови сьогодення ставлять перед особистістю багато завдань та вимог. Особливо вимогливим є навколишнє соціальне середовище, адже для успішної життєдіяльності потребується різнобічна сумісність із навколишнім. Варто зазначити, що внаслідок зміни суспільних орієнтирів та відносин усталена система вартостей і способу життя людей сьогодні об'єктивно потребує певного переоцінювання й усвідомленого переосмислення. Тому для психологів та педагогів одним із завдань є пошук нових підходів до розв'язання проблеми введення дитини у соціальне середовище, тобто до світу людей.

Під час взаємодії з оточуючими відбувається соціалізація дитини, засвоєння нею відповідної системи цінностей, норм національної та загальнолюдської культури. Крім цього, спілкування виконує важливу роль у виникненні та розвитку самопізнання і самооцінки.

Прагнення до самопізнання і самооцінки виникає у процесі спілкування дітей спочатку з близькими дорослими, а після 3-х років — і з однолітками. У процесі спілкування дитина отримує

можливість за допомогою дорослих і однолітків оцінити себе в різних сферах життєдіяльності.

Тому дитячий садок розглядається, як основний інститут соціалізації. Найбільш актуальне завдання дошкільної освіти - створення умов для успішної соціалізації вихованців.

Перша умова: для успішної соціалізації є використання здоров'язберігаючих технологій:

- різні види загартовування (традиційні і нетрадиційні;
- заняття із серії «Здоров'я»;
- комунікативні ігри;
- організація рухової активності протягом дня;
- динамічні паузи;
- хвилинки релаксації;
- гімнастика після сну;
- масаж;
- ігри;
- сказкотерапія;
- музикотерапія;
- пальчикові ігри.

Друга умова: реалізація загальноосвітньої програми, педагогічно доцільної побудови освітнього процесу через спільну з педагогом і самостійну дитячу діяльність. Основним засобом спільної діяльності є спілкування, партнерство, яке дає

можливість включити дітей до виконання реальних справ, участь в проектах, комплексно-тематичні планування, експериментування, ігрові навчальні ситуації, участь в конкурсах, акціях.

Третя умова: емоційне благополуччя дитини, комфорт в її душі. Необхідно створити атмосферу, комфортну для кожної дитини, яка сприяє розвитку індивідуальності, досягнення життєвого успіху.

Четверта умова: розвиток комунікативної компетентності та здібностей. Такі навички дають дитині можливість відчувати себе комфортно в будь-якій обстановці.

П'ята умова: доцільне наповнення предметно-просторового середовища. Вимоги до предметно - просторового середовища: відкритість, гнучке зонування, стабільність, динамічність, поліфункціональність, гендерний підхід.

Шоста умова: одне з найважливіших - професіоналізм вихователів і всіх педагогів ЗДО. Доброзичливе ставлення до дитини, позитивне ставлення до життя, прагнення до кращого, бажання зрозуміти дитину і допомогти їй, грамотно, педагогічно виправдана побудова освітнього процесу.

Величезна роль у розвитку та вихованні дитини належить грі. Вона є ефективним засобом формування особистості

дошкільника, його морально - вольових якостей, у грі реалізується потреба взаємодії зі світом, формується довільна поведінка, мотивація і багато іншого. Гра - це провідний вид діяльності, найбільш ефективна форма соціалізації дитини, в грі закладаються основи майбутньої особистості. Гра допомагає входженню дитини в суспільство. Через гру дитина знайомиться з відносинами людей, різними професіями, пробує себе в різних соціальних ролях.

Дитячі ігри надзвичайно різноманітні за змістом, характером, організації. Всі види ігор можна об'єднати в дві великі групи, які відрізняються мірою безпосередності участі дорослого, а також різними формами дитячої активності.

Перша група - це ігри, де дорослий приймає непряму участь в їх підготовці та проведенні.

Активність дітей має ініціативний, творчий характер - вони здатні самостійно поставити ігрову ціль, розвинути задум гри і знайти потрібні способи рішення ігрових завдань. Ігри цієї групи, до яких можна віднести сюжетні і пізнавальні, особливо цінні своєю розвиваючої функцією, що має велике значення для суспільства психічного розвитку кожної дитини.

Якщо придивитися як грають діти, а найчастіше вони в ігровій формі відтворюють побут дорослих-грають в магазин, в лікаря, в дитячий сад, в школу, в дочки- матері. При створенні уявної ситуації в грі дитина вчиться брати участь у соціальному житті, «приміряє» на себе роль дорослого. У грі відпрацьовуються

варіанти вирішення конфліктів, висловлюється невдоволення або схвалення, діти підтримують один одного, тобто вибудовується модель світу дорослих, в якому діти вчаться адекватно взаємодіяти.

Друга група - це різні навчальні ігри, в яких дорослий, повідомляючи дитині правила гри або пояснюючи конструкцію іграшки, дає фіксовану програму дій для досягнення певного результату.

У цих іграх зазвичай вирішуються конкретні завдання виховання і навчання: вони спрямовані на засвоєння певного програмного матеріалу і правил, яких повинні дотримуватися грають.

Батьки - другий інструмент і засіб соціалізації дошкільнят.

Сім'я - головна школа життя, благополучна сім'я - незамінна школа життя. Сім'я і дошкільний заклад - два найбільш важливих інституту соціалізації дошкільнят. Для розвитку дитини необхідна взаємодія сім'ї та дошкільного навчального закладу. У дошкільному закладі дитина отримує всебічну освіту, набуває вміння взаємодіяти з іншими дітьми і дорослими, проявляти власну активність. Основна особливість сімейного виховання - емоційний мікроклімат сім'ї, завдяки якому у дитини формується ставлення до себе, визначається почуття самоцінності, з'являються ціннісні орієнтації та світогляд. Дошкільна установа покликана

допомогти, підтримати, направити і доповнити виховну діяльність батьків.

Життя показує, що діти шкільного віку, пройшовши етап першої соціалізації в дитячому садку, вже помітно відрізняються в своїй поведінці від дошкільнят. Вони стають активними учасниками життя суспільства; беруть участь в житті колективу, займаються в групах, відгукуються на

прохання або пропонують свою допомогу самі, дають і слухають поради, цікавляться життям дорослих зі свого оточення. Все це наслідки поступової і грамотної активізації соціального пізнання за допомогою дорослих: пізнання себе, навколишнього світу і взаємодія з ним.